

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
Ν. Χ. ΓΕΡΟΧΡΗΣΤΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ: ΥΠΟ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐσωτερικοῦ Λογισμῶν 60
Ἐξωτερικοῦ Λογ. Ἀγγλ. 1

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 1
ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 4

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ

11

ΜΑΪΟΥ 1930

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΘΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κε ΠΡΟΕΔΡΕ

Με άγυπόκριτον χαράν ὁ λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς σύσσωμος, άνευ διακρίσεως κομμάτων καὶ τάξεων, με άνέκφραστον συγκίνησιν πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ νομοῦ μας, γηγενεῖς καὶ πρόσφυγες, σὰς άναμένομεν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν τὸν παρ' ὄλων τῶν Κυβερνήσεων τελείως άγνοηθέντα καὶ περιφρονηθέντα.

Μετὰ δέκα ὀκτῶ ἔτη ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς ἡ δύστηνος Ἐπαρχία μας, τὸ πρῶτον ἤδη ὑποδέχεται καὶ φιλοξενεῖ ὑμᾶς, τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος. Ἐρχεσθε εἰς τόπον, ὅστις ἀποτελεῖ τμῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἀλλ' οὐδέποτε ἐγέννησε τὴν κρατικὴν ἀντίληψιν καὶ μέριμναν. Εἰς Ἐπαρχίαν τὴν ὁποῖαν οὐδέποτε ἠθέλησαν νὰ ἐπισκευθεῶν οἱ ἀρμόδιοι καὶ οὐδέποτε ἠσχολήθησαν με αὐτήν. Ἐρχεσθε εἰς τόπον θεωρούμενον ὡς ἀποικίαν τῆς Ἑλλάδος, εἰς τόπον ἐξορίας, ἐγκαταλελειμμένον εἰς τὴν τύχην του. Ἐρχεσθε εἰς τὴν Χαλκιδικὴν, τὴν Ἑλληνικωτάτην αὐτὴν γωνίαν τῆς Ἐπικρατείας, τῆς ὁποίας οὐδέποτε αἱ διαμαρτυρίαι καὶ αἱ δίκαιαι ἀξιῶσεις ἔφθεασαν εἰς τὰ ἔατα τῶν Κυβερνόντων καὶ οὐδέποτε εἰσηκούσθησαν τὰ παραπονὰ τῆς. Εἰς τὴν Χαλκιδικὴν ἡ ὁποία πάντοτε, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ 1821 καὶ ἐξἄκολουθητικῶς μέχρι τῶν τελευταίων πολέμων προσέφερον τὸ αἷμα τόσων τέκνων τῆς διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος μας καὶ ἀγογγύστως προσφέρει τοὺς φόρους διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς Χώρας, τῆς ὁποίας ὅμως οἱ κάτοικοι μόνον διὰ τοῦ εἰσπράκτορος καὶ τοῦ χωροφύλακος ἀντιλαμβάνονται τὴν ὑπαρξίν τοῦ Κράτους.

Ὅταν ἐγνώσθη ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις νὰ ἐπισκεφθῆτε καὶ ἡμᾶς, δὲν ἐπίστευσε κανεὶς ὅτι τὸ ταξειδίον σας τοῦτο θὰ ἐπραγματοποιεῖτο. Διότι δὲν ἐφαντάσθημεν ποτὲ ὅτι θὰ ἐρριψοκυνδινεύατε εἰς τὰ ἀπόκρημνα βουνὰ μας διὰ μέσου τῶν ὁποίων πρό δεκαπενταετίας ἐχαράθη εἰς δημόσιος δρόμος, ὅστις παραμένει εἰσέτι εἰς ἡν κατάστασιν τὸν εἶδατε καὶ ὅστις πρὸ ἔτους πομπῶδως καὶ δι' εἰρωνεῖαν παρεδόθη δι' ἐπισήμων ἔγκαινίων εἰς κοινὴν χρῆσιν, διὰ νὰ ἀποτελῇ δημόσιον κίνδυνον τῶν ταξειδευόντων καθημερινῶς καὶ ἐν καιρῷ χειμῶνος πολιτῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ νὰ ἐνεθυμίζῃ τὴν ἀβελτηρίαν τοῦ Κράτους.

Ἡ ἐπιθυμία μας νὰ σὰς ἴδωμεν ἐν μέσῳ ἡμῶν ὑπῆρξεν μεγίστη, διότι πολλὰ, πάρα πολλὰ ἐλπίζομεν ἐκ τῆς ἐπισκέψεώς σας ταύτης, ἀλλ' ὑπῆρξεν ἔκδηλος καὶ ἡ ἀγωνία μας, μὴ τυχὸν ματαιωθῆ τὸ ταξειδίον σας διακοπτόμενον εἰς Γαλάτισταν.

Ἦλθατε. Ἡ διαυγὴς ἀτμόσφαιρα τῶν εἰλικρινῶν αἰσθημάτων μας καὶ τῆς ἀπείρου χαρᾶς τὴν ὁποῖαν δοκιμάζομεν ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ, θὰ ἀπέσβεσε τὴν εἰκόνα τοῦ μαρτυρικοῦ σας ἀπὸ Θεσσαλονίκης ἐνταῦθα ταξειδίου καὶ θὰ εὐαρεστηθῆτε ἤδη νὰ ἀκούσθητε καὶ τὴν φωνὴν τῶν κατοίκων τῆς Χαλκιδικῆς, φωνὴν πόνου καὶ ἀπελπισίας διὰ τὴν παντελὴ καὶ ἀστοργὸν ἐγκατάληψιν μας. Θὰ ἀντιληφθῆτε ἀναμφιβόλως τὴν ἀξιοθρήνητον κατάστασιν τῆς Ἐπαρχία μας.

Θὰ σὰς ὀμιλήσῃ ὁ λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς διὰ τῶν ἐπι-

τρόπων του περὶ σωρείας ζητημάτων ἐνδιαφερόντων τὸν τόπον μας. Θὰ σὰς ὑποβάλουν πλείστα αἰτήματα διότι ἀναρίθμητα εἶναι τὰ κακὰ τοῦ μᾶς βασανίζου. Θὰ σὰς εἴπουν ἀπίστευτα πράγματα διότι ἀπίστευτος εἶναι ἡ κατάστασις μας. Μὴ ἀπαυδήσητε ἀπὸ τὰς ἀπεράντους ἐνοχλήσεις καὶ μὴ κλείσητε τὰ ἔατα σας εἰς τοὺς στεναγμοὺς τῆς ἀτυχοῦς αὐτῆς Ἐπαρχίας. Ἄφου θελήσητε νὰ λησμονήσητε μίαν περίοδον, καθ' ἣν ἡ Χαλκιδικὴ ἀντετάχθη εἰς τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1916, καὶ θὰ θελήσητε ἀναμφισβητήτως διότι θὰ ἐπληροφορήθητε ἕκτοτε ὅτι τὰ ἐλατήρια τοῦ κινήματος ἐκείνου τῶν Χαλκιδικέων, δὲν ἦσαν χαμερπῆ, ἀλλ' εὐγενῆ, ὑψηλὰ, πατριωτικὰ, καὶ ἀφοῦ ἐνεθυμηθῆτε ὀμιλοῦν Ἑλληνας ὑπῆρξαν οἱ Χαλκιδικεῖς, νομοταγεῖς, καὶ φιλήσυχτοι, καὶ ὅτι τίποτε μὰ ἀπολύτως τίποτε δὲν ἐγένεεν εἰς τὴν Ἐπαρχίαν μας διὰ τὴν χειραγώγησίν της εἰς τὸν δρόμον τῆς προόδου, γαλουχήσατε, ἀπαλύνετε τὸν πόνον της καὶ δεχεσθῆτε εἰς τὸν βαρὸν σάκκον τῶν πραγματικῶν ὑποσχέσεων ὅ,τι θὰ σὰς καταθέσουν.

Δὲν φανταζόμεθα βεβαίως, οὐδὲ προπετῶς ἀξιόυμεν τὴν ἐπίλυσιν ὄλων τῶν ζητημάτων μας καὶ τὴν ἀλλαγὴν τῆς θλιβερᾶς καταστάσεώς μας ὡς διὰ μαγείας, διότι καλῶς γνωρίζομεν ὅτι διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ πρόοδον τῆς Ἐπαρχίας μας δὲν ἀρκεῖ ἡ θέλησις μόνον τῶν ἀρμοδίων, ἀλλ' ἀπαιτοῦνται καὶ δαπάναι σοβαραὶ αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀναγραφῶσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὄλαι ὁμοῦ, ὅτι καὶ ἄλλαι ἐπαρχίαι ἔχουσιν ἀνάγκας παρομοίας καὶ ὅτι τὰ οἰκονομικὰ μας δὲν ἐπαρκοῦν δι' ἀλματώδη πρόοδον. Πιστεῦομεν ὅμως ἀκρα δάντως ὅτι ὑμεῖς κ. Πρόεδρε, δὲν θὰ παρίδητε τὰ σπουδαιότερα ἀνάγκας μας, αἵτινες χρῆζουσιν ἀμέσου καὶ ταχυτάτης θεραπείας καὶ θὰ θελήσητε νὰ ἐνδιαφερθῆτε πραγματικῶς καὶ σοβαρῶς πρῶτος καὶ μόνος ὑμεῖς διὰ τὸν ἀτυχῆ αὐτὸν τόπον.

Πιστεῦομεν ὅτι δὲν θ' ἀπορριφθοῦν ὡς ἄχρηστα τὰ ὑποβληθησόμενα ὑπομνήματα τὰ ὁποῖα ὁ πόνος καὶ τὸ θλιβερὸν παράπονον θὰ ἔχῃσι χαράξει, οὐδὲ θὰ διαταχθῆ ἡ λῆψις ἡμιμέτρων διὰ τὴν προσωρινὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων μας ἀλλ' ἀμέσως πιστεῦομεν ὅτι θὰ αἰσθανῶμεν τὸν ἰσχυρὸν ἄνεμον τῆς Κυβερνητικῆς προνοίας διαλύοντα τὰ βαρῆα νέφη, αἵτινα συνεσωρεύθησαν εἰς τὸν οὐρανὸν τῆς ἀτυχοῦς Χαλκιδικῆς καὶ ταύτην ἀπαλλασσομένην ἀπὸ τὴν τελματώδη κατάστασιν εἰς τὴν ὁποῖαν ἔχει ἀπονεκρωθῆ πᾶσα δημιουργικὴ αὐτῆς δύναμις. Καὶ πιστεῦομεν διότι εἶναι ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἡ Χαλκιδικὴ ὑποβάλλει κατόπιν πολυετοῦς ὑπομονῆς τὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν αἰτήσεις της ἐφ' ὅσον ἀτυχῶς οἱ ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπρόσωποι της δὲν ἠδυνήθησαν μέχρι σήμερον νὰ δώσωσι πραγματικὴν εἰκόνα τῆς καταστάσεώς της.

Ἐὰν παρὰ τὰς τόσας ἐλπίδας μας, ἐπανερχόμενος εἰς τὴν Πρωτεύουσαν, λησμονήσητε ὅσα ὑπέπεσαν εἰς τὴν ἀντίληψιν σας καὶ ὅσα ἠκούσατε, οἱ κάτοικοι τῆς Χαλκιδικῆς ἀπελπιζόμενοι θὰ θεωρήσωσιν ἐαυτοὺς ἐν διωγμῷ καὶ εἰς κατάστασιν ἀνάγκης.

Χρ. Χριστίδης

